

דבר אחר, המתחפה - זו להט אוֹתֶן צוֹרוֹת הַשְׁלָבָת (של מפלות) שאמרנו, שמתהפהכות לפערמים גברים ולפערמים נשים, ומתחפהכות ממקומם לכל, וכל זה כדי לשמר את דרכ עז המתים. איזו דרך? כמו שנאמר (שם מא) הנוגן בים דרך.

אמר רבי יהודא, יפה, וכך זה וראוי שграм אדם לאותו עז שהטהר בו להתגרש, וגם לשאר בני העולם, כמו שנאמר (שם ט) ובפשיעיכם שלחה אמרם, אבל יפה אמרת, שהרי ממקוםו משמע, שכתוב ויגרש את האדם, משום שזויה שלמותו האדם.

ומאותו يوم נפגמה הלבנה, עד שבא נח ונכנס בתשובה [להתבה]. באו הרשעים ונפים. עד שבא אברחים וצעריו ועמדו בשלמותו של יעקב ובניו. ובא יהודה ואחיו בה, והתחזק במלכותו, וירש אותו ירשת עוזלים הוא וכל בניו אחורי. וזה שכתוב יהודה בנוו אחורי. המשם שהמלוכות של אתה יודוך אחיך. (משום שהמלוכות שלם, כמו שנאמר דברי הימים-ה) כי חורה נבר באחיו, יודוך אחיך וראוי בשעה שעמדו ישראל על הים, שכלם הוזדו לו וירדו אחינו לים.

ירך בערך איביך. כמו שנאמר (שופטים א) יהודה יעלה [בהתלה]. ישתחוו לך בני איביך, כלל של כל אותם שאר השבטים, משום זה בני איביך ולא בני אמך. בני איביך - הרי כלל שאר השבטים. שאף על גב [שם נחלקו] שנחלקו לשתי מלכיות, כשהיו עולים לירושלים היה כורעים ומשתוחחים למלך שבירושלים, משום שפלויות ירושלים מפלכות הקדושה. (שולת) ממניו קימת

דבר אחר המתחפה, דא להט אינון טפסי דשלוחבא (ס"א רמלוכות) דקאמין, דמתהפהן לומני גוברין ולזמנין נשין, ומתחפהן מדוכתייהו לכלא. וכל דא, לשמור את דרך עין החיים. מאן דרך, במא דאת אמר, (ישעה מא) הנוגן בים דרך.

אמר רבבי יהודה שפיר, והכי הווא ורקאי, דגרים אדם לההוא אילנא דחטא ביה לאטרבא, ואפילו שאר בני עולם נמי, במא דאת אמר, (ישעה ס) ובפשיעיכם שלחה אמרם, אבל שפיר קאמרת, דהא מדוכתייה ממשמע, דכתיב ויגרש את האדם, בגין הדא שלימו דאדם הווא.

ומהו יומא אתפוגים סיברא, עד דאתא נח רveal בתיובתא (נ"א בתיבותא). אותו חייביא ואתפוגים. עד דאתא אברחים (אתקימיו), ורקימא בשלימו דיעקב ובנוי. ואთא יהודה ואחד ביה, ואתקוף במלכותא, ואחסין ליה אחנט עולם, הווא וכל בגין בתרוי, הדא הוא דכתיב, יהודה אפה יודוך אחיך. (ס"א בגין הדיליה מלכotta אליה, בטחה דאת אטה, דברי הימים א ח) כי יהודה נבר באחיו, יודוך אחיך וראוי בשעה שעמדו ישראל דקימיו ישראל על ימוא, דבלחו אודו ליה, בגין אבטריה ביפא.

ירך בערך איביך, במא דאת אמר, (שופטים א) יהודה יעלה [בהתלה]. ישתחוו לך בני איביך, כלל אינון שאר שבטים, בגין דא בני איביך, ולא בני אמך. בני איביך, כי הלו שאר שבטים, דאף על גב (בسفרים ישנים דאיןון אטפלו) דאתפליג לתריין מלכונן, بد הוו סלקין לירושלים, והוא סגדין וברען למלך דבירושלם, בגין דמלוכותה דירושלם, (דף רלו ע"ב) ממלכותא קדיישא (שלטה) מגניה נה.